

739

1824. Προικοπαράδοσις νοταρίου Πούλου, Ἀθηνῶν,

ἐν 297^α, σ. 56–57.

«ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονύμφου Σ. . . . ὅπου τὴν προικίζουσιν ἡ ἀδελφάδες τῆς ἡ Σ. καὶ Β., ἀπὸ πατρικὸν καὶ μητρικὸν τέλειον μερίδιον, τὰ κάτωθεν . . . καὶ διὰ νάκτι γρόσια 300 καὶ μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχουν τὰ γρόσια, τοῦ δίδουν τὸ ἄλλο ἡμισυ ὀσπῆτιον δι' ἀμανάτι, ἕως ὅπου νὰ παραδώσουν τὰ γρόσια 300, τὸ νάκτι, ἕως μῆνες ἕξη. Τάσσει δὲ καὶ ὁ γαμπρὸς Γ.Μ. τῆς ἑαυτοῦ γυνῆς Σ. διὰ προγαμιαίαν δωρεὰν γρόσια 301 . . .».

740

1824. Κληρονομικὸς συμβιβασμὸς ἐν Ἀθηναίῃς,

ἐν 297^α, σ. 526–527.

« . . . ἐπαρρησιάζθη ἐνταῦθα ὁ Θ.Κ. μετὰ τῶν πενθερῶν αὐτοῦ Γ.Σ. καὶ γυναικὸς αὐτοῦ Σιδερῆς, ὁ ὁποῖος ἀνέφερεν, ὅτι ἀπέθανεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ Ε., ἀφήσασα βρέφος θηλυκόν, τὸ ὁποῖον μετὰ 16 ἡμέρας ἀπέθανε καὶ ὅτι, χωρὶς νὰ παρατηρήσῃ τὸν περὶ κληρονομίας νόμον εἰς τὴν περιουσίαν τῆς θυγατρὸς του, ὅπου ἔζησεν ἡμέρας 16 μετὰ τὸν θάνατον τῆς μητρὸς αὐτῆς, ἐσυμβιβάσθη μὲ τοὺς πενθεροὺς αὐτοῦ. Ὅθεν μὲ εὐχαρίστησιν του οἰκειοθελῇ καὶ ἀβίαστην, διεμοίρασε τὴν περιουσίαν ὅπου εὗρέθη μετὰ τὸν θάνατον τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ε. καὶ τοῦ βρέφους ὡς ἑξῆς . . .».

741

1824. Φιρμάνιον ὑπὲρ ἐπισκόπου Ὁστροβου, Τζουμᾶ, Καϊλαρίων καὶ περιχώρων, Νεοφύτου,

μνημ. ἐν 331, σ. 294–295.

742

1824. Πωλητήριον, ἀπὸ 1 Αὐγ., ἐν χωρίῳ Δοβρᾶς τῶν Ζαγοροχωρίων, δι' οὗ δηλοῦται, ὅτι ἐνὸς κατοίκου τοῦ χωρίου «τὸ ὀσπίτι του χρεωστεῖ βασιλικὸν δόσιμον πεκαγιὲν τῆς χώρας καὶ μὴ ἔχοντας νὰ τὰ πλερώσῃ, ἀπεφασίσαμεν, κατὰ τὸ τοπικὸν τοῦ βιλαετιοῦ καὶ ἐβγάλαμεν τὸ ἀμπέλι του . . . στὸ μεζάτι καὶ τὸ ἐπουλήσαμεν τοῦ . . .», ἐν 350, σ. 54.

743

1824. Κώδιξ τῶν Νόμων. Φυλλάδιον Α'. Ἐκ τῆς ἐν Ὑδρα τυπογραφίας (εἰς 16ον),

«Ἀπάνθισμα τῶν Ἑγκληματικῶν».

744

1824. Ἀπόφασις Δημογερόντων Ναούσης (Πάροῦ), ὑπ' ἀριθ. 375,

